

[Glønborg]

opposition, og det glædede jeg mig faktisk til. Men jeg må indrømme, at efter at have set den måde, som hr. Ellemann-Jensen agerede på i medierne i sidste uge, tabte jeg tilliden til, at det var ærligt ment; eller også måtte jeg tabe tilliden til hr. Ellemann-Jensens evner, og det sidste har jeg svært ved efter de 10 års udmærkede og dygtige arbejde, han har udført som udenrigsminister. Men jeg kom til at tvivle på viljen, og derfor lyttede jeg meget spændt til hr. Ellemann-Jensens tale i dag, og jeg vil da sige, at den glædede mig. Den tydede faktisk på, at vi måske kan få en ordentlig opposition nu.

Venstre kritiserede helheden, men jeg er meget glad for indrømmelsen om, at der var gode ting i denne pakke, også nogle, som den forrige regering selv kunne have fremsat og faktisk også havde fremsat; det lød godt. Jeg var også glad for konstateringen af, at vi har en stabil økonomi, og at vi er i gang med at betale af på vores gæld.

Derfor vil jeg sige, at de tre midterpartier har slidt i det, som hr. Ellemann-Jensen konstaterede. Kristeligt Folkeparti føler det arbejde, vi er i gang med nu, som en ganske naturlig fortsættelse af det arbejde, vi var med i under den forrige regering, og netop de resultater, vi nåede frem til dengang, gør, at vi tør gøre det, vi gør nu. Og jeg kan sige, at vi har nationalbankdirektøren i ryggen, når vi tør arbejde med et lille underskud.

Så mit sidste ord til Venstre er: Fortsat god bedring efter at være kommet over anfaldet af obstruktion.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var et interessant indlæg, Venstres ordfører havde i denne debat, og jeg vil godt komplimentere Venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen, for et uventet venligt og uaggressivt indlæg; det må have været en stor overvindelse. (*Munterhed*). Det vil jeg gerne komplimentere hr. Ellemann-Jensen for.

Jeg vil tage fat i et enkelt punkt, som hr. Ellemann-Jensen nævnte i sin indledende runde, nemlig at dette kompleks af lovforslag er et systematisk angreb på opsparingen. Jeg synes, det er helt forkert at se det på den måde, det er tværtimod en systematisk begunstigelse af opsparing. Vores hidtidige skattesystem har i den

grad været en begunstigelse af gældsætning, og det ved Venstre udmærket godt. Det har været en svøbe for vores skattesystem op igennem både 1970'erne og 1980'erne, at vi har begunstiget gældsætning og straffet opsparing. Vi har straffet opsparing ved at have nogle meget høje skatteprocenter både af renter af opsparende midler og af formuerne.

Jeg vil godt sige til hr. Ellemann-Jensen, hvis han i det hele taget gider høre efter, at mange af Venstres kernevælgere har følt det på den måde, at man straffede opsparing. Mange pensionister, som sad i et hus, de havde betalt helt ud, kunne ikke forstå, at de skulle betale de høje skatteprocenter, når de nu havde betalt det hele.

Vores hidtidige skattesystem har været en begunstigelse af gældsætning, og det er det, vi prøver at vende nu. En nedsættelse af marginalsatserne vil være en begunstigelse af opsparingen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Vi har talt en del om historie i dag, og det er også spændende på et område, som vi har debatteret så mange gange i salen. Vi har senest debatteret det, som det også er blevet bemærket mange gange i dag, den 29. april, hvor de tidligere regeringspartier var meget optaget af at få et skattereformforslag frem fra regeringen.

Venstres skattepolitiske ordfører sagde på det tidspunkt ifølge Folketingets forhandlinger spalte 8956:

»Men jeg håber også, at det hurtigt efter den 1. juni kan blive klart, om man kan blive enige om noget, for jeg vil godt sige, at det vil være lidt ulykkeligt, hvis der kommer et forslag, som skal forhandles måned efter måned. Det vil skabe uro på boligmarkedet.

Så derfor vil jeg spørge skatteministeren: Vil regeringen også give tilsagn om, når forslaget er fremsat inden den 1. juni, snarest muligt at tage initiativ til meget hurtige forhandlinger, så man kan få en hurtig afklaring af hensyn til boligmarkedet?»

Da man øjensynlig endnu havde den forhåbning, at regeringen ikke kunne blive enig om en skattereform, var det nødvendigt at tale om meget stor hurtighed. I dag taler man om meget stor forsigtighed og gerne stor langsom-